

paa de rette Steder, og jeg er ikke rigtig sikker paa, om det absolut er rigtigt særlig at rette Sparsommeligheden paa dette Punkt, thi her er det saaledes, at man let ved at spare paa Skillingen kan komme til at gaa Glip af Daleren. Naar det drejer sig om Baneanlæg i de Egne, som have særlig store Udviklingsmuligheder, kan det jo ogsaa i rent pekuniær Henseende være et godt Foretagende for Statskassen ikke at vise alt for stærk Sparsommelighed eller holde alt for stærkt paa Ørene. Her er Kilder, som hidtil have ligget hengemte og uudnyttede, men som man nu kan faa til at flyde. Der er mange Egne ude i Vest- og Midtjylland, som have store Udviklingsmuligheder, men Kilderne kunne kun komme til at flyde ved, at man faar bedre Kommunikationsmidler, flere Baner, dem, vi have savnet saa haardt. En vidt drevnen Sparsommelighed netop ved Banebygning huser ogsaa Betænkkelighed paa andre Omraader end netop fra et rent pekuniært Synspunkt.

Jeg skal ikke her komme ind paa at omtale disse forskellige Synspunkter, som det ogsaa kunde være betimeligt at tage med i Betragtning paa dette Omraade. Jeg skal i det hele taget ikke komme ind paa almindelige Betragtninger, al den Stund vi, i alt Fald tilsyneladende, maa gaa ud fra, at den endelige Afgørelse først vil finde Sted ved 3die Behandling, og jeg har da det Haab, at den højtærede Finansminister — thi den højtærede Trafikminister pegede jo særlig paa, at det gjaldt om, hvorvidt Finansministeren kunde gaa med til de yderligere Udgifter, som de foreslaaede ny Baneanlæg vilde afføde — vil kunne gaa med til disse Merudgifter. Jeg nærer stort Haab om, at dette nok vil lykkes, al den Stund vi jo kende Finansministerens Klogskab og Dygtighed som Leder paa de finansielle Omraader, saa han vil nok finde, baade hvad der er betimeligt for Statskassen, og hvad der er forsvarligt og rigtigt overfor den store Befolkning; han kender nok de Røster, der lyde ude i Befolkningen. Og tillige knytter jeg mit Haab til den højtærede Trafikminister, som vi vide fra tidligere Tid som Regel altid var meget imødekommende. Altsaa, kan vi faa Finansministeren med, tror jeg, at det ikke skal være saa vanskeligt for Udvalget at faa Trafikministeren med. Det tredie Haab, jeg har, er, at Jernbaneudvalget eller dets Flertal, som nu staa med sine Ændringer, ogsaa har Rygrad til mellem 2den og 3die Behandling at staa fast paa dem, som virke-

lige ere fornuftige og gode. Saa haaber jeg, at vi skulle faa et udmærket Resultat, som skal lede til, at der bliver almindelig Glæde ude i Befolkningen, og at det ender med Tak til alle Sider, en Tak, som jeg havde ment at kunne indskrænke mig til i Dag at bringe.

Jeg skal derefter gaa over til at fremsætte nogle ganske faa almindelige Betragtninger over de Baner, som væsentlig berøre min Kreds. Jeg skal begynde med Ændringsforslag Nr. 7 angaaende Banen Skern—Skive. Den ærede Ordfører omtalte, at der vistnok af Vanvare var kommet et Navn, Kongsholm, ind, som ikke havde hjemme der. Jeg skal slutte mig til Ordførerens Udtalelse og haaber, at dette Navn skal komme ud, saaledes at det ikke skal vække Forstyrrelse; thi det ser, som Ordføreren ganske rigtigt sagde, mærkeligt ud, at dette Navn er sat paa. Thi naar Linien skal gaa ad Kongsholm, skal den gaa over en Bæk og et Engdrag to Gange og kommer desuden til at støde imod nogle høje Bakker, som man ellers kan komme udenom. Det er derfor sikkert nok en Fejltagelse.

Ved denne Banes Retning og Banen i det hele taget skal jeg ikke dvæle meget, da der ikke er noget at erindre for den Dels Vedkommende, som berører min Kreds, nemlig Skern—Videbæk. Derimod er der jo flere Vanskeligheder, naar man kommer Nord derfor. Jeg haaber, at det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 7, maa blive vedtaget og anbefaler det. Den sidste Del af Ændringsforslaget Nr. 7 berører i ikke ringe Grad ogsaa min Kreds, idet der foreslaas en noget anden Retning for den Bane, som skal gaa fra Stambanen, om man saa maa kalde den, til Ringkøbing. Der stod i Forslaget: fra Nørre Omme over Hover til Ringkøbing. Det er nu vistnok absolut galt. Det er maaske nok den Linie, der kan blive den billigste, det tvivler jeg ikke om, men Forskellen kan ikke blive saa forfærdelig stor. Men det er absolut ikke rigtigt at føre Linien udenom de Sogne, som have store Udviklingsmuligheder og have udviklet sig meget stærkt i de sidste Aar, for at begunstige et lille Sogn, der ikke en Gang har 300 Indbyggere. Jeg ønsker det Sogn alt muligt godt, men jeg synes, det ikke vil være rigtigt at lade det faa en Bane paa de andres Bekostning. Derfor anbefaler jeg det Ændringsforslag, som er stillet. Det har ogsaa Tilslutning blandt Befolkningen mellem Stambanen og Ringkøbing og i Ringkøbing By, som selvfølgelig ligesaa